

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

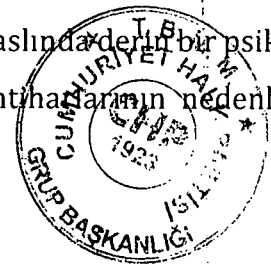
Ülkemizde çocuk yuvası, yetiştirme yurdu, sevgi evi, çocuk evi gibi kurumlarda 12.000 çocuk ve genç, koruyucu ailede ise 4500'den fazla çocuk hayata hazırlanmaktadır. Bu çocuk ve gençler ne yazık ki günlük yaşamın birçok alanında ciddi sıkıntılarla yüzleşmek zorunda kalmakta ve bu sorunların çözümü noktasında somut adımlar atılmamaktadır. Konuya ilişkin uluslararası şirketlerin yaptığı istatistiklere göre, korumadan ayrılan bireylerin yüzde 10'u yurttan ayrıldıktan sonra canına kıymakta, yüzde 14'ü fuhuşa sürüklenmekte ve yüzde 20'si suça ise sürüklenmektedir. Ülkemizde ise konuya ilişkin herhangi bir istatistik olmamakla birlikte, devletin yurttan ayrılan bireyleri takip edecek mekanizmaları da yok denecek düzeydedir.

Son aylarda yazılı medyaya sık sık yurtlardan ayrılan bireylerin intihar haberleri yansımaktadır. Son 1 ayda 4 kişi yurttan ayrıldıktan sonra intihar etmiştir. Birçok sivil toplum örgütü bu bireylere ilişkin derinlikli araştırmaların yapılmasını önerse de hükûmet tarafından şu ana dek somut hiçbir adım atılmamıştır. Bu anlamda intihara neden olan süreçte bu kişilerin yaşadığı sorunlar ve bu sorunların çözüm önerilerine ulaşacak bir araştırma komisyonunun kurulması büyük önem arz etmektedir.

Devlet yuva ve yurtlarında ailesiz bir ortamda yetişen çocukların tek bağ kurduğu mekân olarak yurttan ayrılması onlarda gelişen boşluk duygusu ve bağlanma bozukluğunu derinleştirmektedir. Devlet tarafından etkili psikososyal hizmetler sağlanmadığı için de bu bireyler ne yazık ki intihara sürüklenmektedir.

Toplumda bu çocuk ve gençlere yönelik yerleşik algı ve suçlulaştırıcı bakış açısı da ne yazık ki toplumsal yaşama adaptasyonu zorlaştırmakta ve intihara yönlendirmektedir. Toplumdan dışlanma hissiyatının yarattığı psikolojik travmayı aşamayan gençlerin, hayatlarının 20-25'li yaşlarında intihar etmeye meyletmesi, sosyal devlet açısından büyük bir problemdir. Yurttan ayrılan çocukların takibi ve yaşam standartlarının iyileştirilmesi devletin asli görevidir. Devletin sadece hukuki destek değil, o hukuki desteğin altını dolduracak psikolojik desteği de sağlaması gerekmektedir. Nitekim 40'tan fazla sivil toplum derneği, intiharların nedenlerinin Meclis Araştırma Komisyonu tarafından araştırılması gerektiğini belirten bildiriler yazmış ve imza çalışması başlatmıştır.

Gazetelerde üçüncü sayfa haberi bile olamayan bu intiharların aslında derin bir psikolojik travmadan kaynaklandığı bilinmektedir. Bu anlamda yurt intiharlarının nedenlerinin

kapsamlı olarak araştırılması, bu bireylerin devlet tarafından takip edilip yaşam standartlarının iyileştirilmesi, bu bireylere ilişkin doğru istatistik ve verilerin tutulmasının sağlanması, devlet tarafından bireylere psikososyal hizmetlerin verilmesi ve toplumda yurttta yaşayan çocuk ve gençlere yönelik olumsuz algılara karşı bu bireylerin desteklenmesinin yollarının belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci maddesi ve TBMM içtüzüğünün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir araştırma komisyonu kurularak konunun tüm boyutları ile araştırılmasını saygılarımla arz ederim.

Mehmet Cürm

Turhan TARTAN
Kocaeli
Sakarya

ÖZKAN YALIN
MŞAK

Eren ERDEM
İstanbul Milletvekili

Phmet AKIN

Balıkesir

Kemal ZEYBEK
Samsun
Samsun

Haydar AKAR
Kocaeli Mr

Kadim Durmaz
Tokat Mr

Alihan
Mevlüt Duda
Hatay Mr

Fatma Sadra Hüseyin Tokat Mr
Kocaeli
Kocaeli
Denizli
Denizli

Mehmet Gökdağ
Gaziantep Mr
M. Aytaç

İbrahim AKIN
Marmaris
Marmaris

Hüseyin Yıldız
Antalya

Birlik
Balıkesir

